

NOVICE

kmetijskih, obertnijskih in narodskih rečí.

Novice izhajajo v Ljubljani
vsak teden dvakrat, nam-
reč v sredo in saboto.

Odgovorni vrednik Dr. Janez Bleiweis.

Veljajo za celo leto po pošti
4 fl., scer 3 fl., za polletta
2 fl. po pošti, scer 1 fl. 30 kr.

Tečaj XI.

V sredo 24. augusta 1853.

List 68.

Gospodarske skušnje.

(*Mravlje od mladega drevja pregnati*) pripoča g. Pikelmayer, ud štajarske kmetijske družbe v ponvi nad žerjavico raztopljeni kolofonijo (smolo, s ktero se strune na goslih mažejo), kteri se toliko laškega olja prikuha, da zmes redka ostane in se ž njo drevo kaka 2 čevlja nad zemljo dobro namaže. Gosp. Pikelmayer pravi v časniku štaj. kmet. družbe, da je veliko poprej skušal, pa nič ni pomagalo tega mlademu drevju posebno škodljivega merčesa odpraviti; ti pomoček je po njegovih skušnjah gotov.

(*Pési perje obérati ni dobro*). Mesca Augusta (velicega serpana) kmetovaci radi perje oberajo pési za živinsko klajo. To pa pési slabu tekne, ktera potem na pol drobnejši ostane. Prepričati se tega je vsacemu lahko, ako se na ravno tisti njivi skušnja naredi, da se enim perje obere, drugim ne.

(*O grizi čbel (Ruhr)*) smo brali v časniku Würburskem sledeče: Konec zime napada griža dostikrat bčeles, če se prehladé. Naj gotovisi pomoček, dokler čbele še na čiso letati ne morejo, je v panj postavljeni in v vodi raztopljeni kandirani cuker (Kandiszucker), ki jih zgreje, drisko zapre in okrepcá, in vlažnost na se vleče. Kar so bčeles po grizi ognjusile, je treba čisto osnažiti, da se druge bolezni obvarjejo; naj bolje je, jih djati v drug panj, ako je to storiti mogoce. Po grizi pogine dosto čbel; nikdar pa matica ne, kakor nekteri čbelarji krivo mislijo, ker se v njenem životu nikdar nesnaga nabirati ne more.

(*Sadnemu drevju se s pridom gnoji*), ako se okoli njega 2 ali 3 čevlje široko in 3 do 5 pavcov visoko šotnega pepela (Torfasche) nasuje, inti pepel z nepremočno gnojnico enkrat ali večkrat polije.

(*Pomoček zoper bramorja na vertih*). Vertnar Walter priporoča kot gotov pripomoček zoper bramorja, če se vert pognoji s svinskim gnojem ali s svinsko scavnicó. Kmalo se prezene s tem škodljivi merčes. Walter pravi: „jez gnojim vsake 3 ali 4 leta s svinskim gnojem, in še 30 let ni duha ne sluha od tega merčesa“.

(*Spravljanje šita po novi viši*). Žito se spravi v sodce ali kište, ki so pokriti s premakljivim pokrovom, kjer jih varje svitlobe in vunanje vročine ali zmérzline. Ti sodci ali kište se postavijo po versti na skednji, ktereča polkni morajo biti dobro zaperti. Na to višo se potrebuje za žito veliko manj prostora, in žito, čeravno zaperto in nikdar

premetano, ne zatuhne, in miši in druga žival ga ne more oskruniti.

Pregled kmetijstva po celi Evropi.

Po prof. dr. Hlubek-u.

(Dalje.)

Če se čez 93 milionov otrok do 15. leta, ki niso ne za kmetijstvo, ne za kako drugo rokodelstvo pripravni, in 4 milione duhovnov, vradnikov in vojakov v celi Evropi od vesoljnega števila prebivavcev odšteje, ostane čez 162 milionov ljudi, ki se pečajo s pridelovanjem mnogoverstnega blaga. In ker kmetijstvo dan današnji nekaj čez 73 milionov potrebuje, ostane čez 89 milionov, ki so ali obertniki, rokodelci ali tergovci, ali pa taki, ki postopaje le živé od kapitala.

V Evropi prevaguje poljodelstvo, ker na 100 poljodelcev spada 54 obertnikov. Le Angleško je stopilo iz te naravne razmere, ktera pa zmore le tako dolgo terpeti, dokler ostane tako rekoč Anglež gospodar kupcije vsega sveta.

Ako primerimo število velike klavne živine s številom ljudstva po velicih evropskih državah, se razvidi, da na 100 glav velike klavne živine (goved) spada 185 ljudi na Angleškem, 221 na Rusovskem, 228 na Pruskom, 253 v našem cesarstvu in 232 na Francoskem, — tedaj 216 ljudi sploh cele Europe.

To število kaže scer stan živinoreje, pa ne povžitka mesa v vsaki državi. Na Angleškem se iz gori rečenega razvidi, da je naj več živine v primeri z ljudstvom, in vendar je ni države v Evropi, ktera bi toliko klavne živine iz drugih dežel (goved iz Holandskega, in svinskega mesa iz Hamburga) jemala, kakor angleška dežela. To je živ dokaz, da na Angleškem naj več mesovja povžijejo.

Na Rusovskem je za Angleškem naj več živine v primeri z ljudstvom, in vendar se v nobeni deželi tako malo mesa ne povžije, kakor na Rusovskem.

Naj manj živine v primeri z ljudstvom je v našem cesarstvu; iz tega se razvidi, na kako niski stopnji je živinoreja v deželah austrijskega cesarstva, in lahko se zapopade, da tako obilo število živine in koz se mora vsako leto za naše dežele v ptujih deželah kupiti; za klavno živino gré vsako leto 5 milionov goldinarjev, za kóže pa 4 milione v ptuje kraje.

Ako število goved primerimo z velikostjo senožet v posamnih državah, se iz te primere vidi, da na 100 oralov travnikov spada 161 goved na